

Arrest

nr. 215 321 van 17 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kaapverdische nationaliteit te zijn, op 10 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kaapverdische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van de stad Mindelo op het eiland São Vicente. U werd op 24 april 1970 geboren te Mindelo.

Uw ouders waren aanhangers van de verzetsbeweging, PAIGC-CV (Partido Africano da Independência de Guiné e Cabo Verde), die ijverde voor de onafhankelijkheid van Kaapverdië en Guinée.

Na de onafhankelijkheid van Kaapverdië in 1975 werd PAIGC [later PAICV (nvdr)] de heersende eenheidspartij van Kaapverdië. Na de onafhankelijkheid verloren uw ouders echter hun sympathie voor de socialistische PAIGC, verlieten zij de partij en verhuisden zij in 1976 met u naar Parijs (Frankrijk). Omwille van uw gezondheidsproblemen – u had astma omwille van het koude klimaat - besloten uw ouders terug te keren naar Kaapverdië en hun leven daar verder te zetten. Toen u 19 jaar oud was, in 1989, ging u naar Portugal om er te studeren. U logeerde er achtereenvolgens bij uw Portugese grootvader en bij een oom. Na uw studies werkte u op diverse plaatsen in Portugal nadat uw verblijfsvergunning werd verlengd. In 1994 keerde u terug naar Kaapverdië. U had een relatie met R.A.M.A. en werd zwanger. De relatie verliep niet goed en u besloot terug te keren naar Portugal alwaar uw verblijfsvergunning werd verlengd. Op 5 september 1996 werd uw dochter, Ta.D.F.A., geboren te Lissabon (Portugal). U resideerde van 1995 tot 2004 in Portugal. Quasi jaarlijks keerde u terug naar Kaapverdië om er de zomervakantie door te brengen. Aangezien uw in Portugal residerende broer en zus – die de Portugese nationaliteit verwierven – respectievelijk naar Polen en Brazilië vertrokken en u alleen achterbleef besloot u eveneens Portugal te verlaten. U keerde in 2004 met uw dochter terug naar Kaapverdië. Uw ouders en zus T.D.F. waren intussen lid geworden van de in 1990 opgerichte christendemocratische en liberale partij Movimento para a Democracia (MpD). Uw vader steunde MpD financieel en uw familieleden steunden MpD bij campagnes en verkiezingen. Enkele jaren geleden, toen PAICV aan de macht was, werd uw vader tijdens een verkiezingsperiode bedreigd met een mes. Uw zus, T.D.F., was sinds 2009 eigenaar van een tandkliniek op het eiland São Vicente. Echter, de facturen aan de sociale zekerheid werden met vertraging terugbetaald en dit vanwege de politieke affiliatie van uw familieleden. U sympathiseerde met de burgerbeweging Cordá Monte Cará die opgericht werd in 2010. Op 3 december 2010 nam u deel aan een manifestatie waartoe opgeroepen werd door de burgerbeweging Cordá Monte Cará. In 2011 richtte u samen met uw zus, T. D. F., uw tante en een vierde vennoot een tweede tandkliniek op, ditmaal op het eiland Santo Antão. Uw aansluiting bij de sociale zekerheid werd echter niet goedgekeurd. Als gevolg hiervan moesten jullie de tandkliniek in 2011 sluiten. In 2014 werd de bankrekening van uw vaders bouwbedrijf geblokkeerd. Hierdoor moest hij zijn professionele activiteiten stopzetten. Uw zus besloot in 2014 haar activiteiten in de tandkliniek op São Vicente stop te zetten en haar leven elders op te bouwen. Immers, door de achterstallige terugbetalingen van de sociale zekerheid was ze in financiële problemen geraakt. In 2015 verhuisde uw zus, T. D. F., naar Groot-Brittannië. U sympathiseerde met de burgerbeweging MAC#114. Op 30 maart 2015 nam u deel aan een manifestatie van burgerbeweging MAC#114.

Op 4 september 2016 reisde u naar Portugal alwaar u een naturalisatieaanvraag indiende voor u en uw dochter. U vond een job. Uw toenmalige geliefde, J.A.O., vroeg u om samen met hem naar België te komen omdat er betere werkgelegenheid is dan in Portugal. Op 30 april 2016 reisde u naar België. Uw zus, T.D.F., verhuisde in september 2017 wegens de nakende brexit naar België en vestigde zich in Deurne. Op 19 juni 2018 deed u een aanvraag van een verklaring van inschrijving, in de hoedanigheid van Europese onderdaan – werkzoekende bij de stadsdiensten Antwerpen met een Portugese identiteitskaart uitgereikt te Lissabon en geldig tot 21 november 2022 (zie administratief dossier). Op 4 juli 2018 wees een analyseverslag van de regioen fenomeenpolitie Antwerpen uit dat de door u voorgelegde Portugese identiteitskaart een vals document is (zie analyseverslag dd. 4 juli 2018, lokale politie Antwerpen). Op 30 juli 2018 ondertekende u een contract als huishoudhulp bij Plus Home Services BVBA te Deurne. U werd op 2 augustus 2018 van uw vrijheid beroofd door de politie van Antwerpen. U werd overgebracht naar het Transitcentrum 127bis. Op 3 augustus 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Om uw verzoek tot internationale bescherming te ondersteunen legt u volgende documenten neer:

(1) een Kaapverdisch paspoort (nr. J055733) op naam van R. D. F. uitgereikt op 9 januari 2004 en geldig tot 8 januari 2009 door de Kaapverdische ambassade te Lissabon en op 5 februari 2010 te São Vicente verlengd tot 5 februari 2015, (2) een Kaapverdisch paspoort (nr. J467318) op naam van R. D. F. uitgereikt op 3 februari 2016 te São Vicente en geldig tot 2 februari 2021, (3) een Kaapverdisch rijbewijs (nr. B-15945) op naam van R. D. F. uitgereikt op 10 november 2004 te Ilha de São Vicente, (4) een Kaapverdische sociale zekerheidskaart (nr. 12021216) op naam van R. D. F. uitgereikt door INPS (s.d.), (5) een (Portugese) cartão de identidade op naam van R. D. F. betreffende het academiejaar 1989-1990 uitgereikt in 1989 (s.l.), (6) een Kaapverdische identiteitskaart (nr. 260953) op naam van R. D. F. uitgereikt op 23 september 2011 te Ribeira Grande (7) een Portugese identiteitskaart (nr. 11510923) op naam van D. A. D. uitgereikt op 29 mei 1989 te Lissabon, (8) een Portugees belastingdocument (fiscaal nummer 166113409) op naam van D. A. D. uitgereikt op 2 november 1982, (9) een foto van uzelf bij een manifestatie van de burgerbeweging MAC#114, (10) een brief die door u gestuurd werd om opheffing van de tandkliniek in São Vicente te bewerkstelligen, (11)

een contract van registratie/oprichting van de tandkliniek in São Antão, (12) de inschrijving van het bedrijf van tandkliniek en (13) een brief van de sociale zekerheid waarin staat dat jullie niet in orde waren met de tandkliniek en een boete moesten betalen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en/of 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming dat u in 2016 Kaapverdië verliet omdat u (1) de Portugese nationaliteit wilde verwerven via een naturalisatieaanvraag en (2) u in Kaapverdië politiek vervolgd werd door de partij PAICV (p. 7) omwille van uw ouders' lidmaatschap van MpD (p. 10) en omwille van uw betrokkenheid bij de burgerbewegingen Cordá Monte Cará en MAC#114.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u laattijdig een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Dit doet reeds ernstige vragen rijzen bij uw ingeroepen nood aan internationale bescherming. Rekening houdend met de vaststelling dat u verklaart op 4 september 2016 Kaapverdië verlaten te hebben (notities van persoonlijk onderhoud dd. 23 augustus 2018, p. 6) en op 30 april 2016 [of 30 april 2017 nvdr] vanuit Portugal naar België gereisd te zijn om een job te zoeken (p. 7) en pas na een vrijheidsberoving ten gevolge van fraude met een valse Portugese identiteitskaart op 3 augustus 2018 besloot een verzoek om internationale bescherming in te dienen, dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende uw nood aan internationale bescherming. Het feit dat u pas na een arrestatie besluit internationale bescherming aan te vragen relativeert de ernst van deze nood danig. Het gegeven dat u pas na een verblijf van meer dan een jaar in België bescherming inroept van de Belgische asielinstanties is reeds een belangrijke indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en tast de ernst van de door u beweerde vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade fundamenteel aan. Daarenboven verklaarde u evenmin in Portugal een verzoek tot internationale bescherming te hebben ingediend (zie verklaring DVZ, 9 augustus 2018, punt 22), hoewel u daar van 4 september 2016 tot vermoedelijk 30 april 2017 verbleef hetgeen de ernst van de door u ingeroepen vrees of van het risico verder op de helling zet.

Vervolgens kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden met betrekking tot het politieke profiel van uw ouders, uw zus en uzelf. Zo verklaarde u dat ten tijde van de onafhankelijkheid uw ouders lid waren van de politieke partij PAIGC (later PAICV nvdr) tot ze deze partij gedesillusioneerden verlieten en vrijwillig naar Frankrijk verhuisden in 1976 (notities van persoonlijk onderhoud, p. 4). Twee jaar later besloten uw ouders vrijwillig terug te keren naar Kaapverdië om aldaar hun leven verder te zetten (p. 4). Hieruit kan gesloten worden dat uw ouders destijds geen persoonlijke vrees voor vervolging (meer) koesterden ten opzichte van de Kaapverdise autoriteiten, zijnde PAIGC.

Hierna verklaarde u dat dat de partij MpD opgericht werd in de jaren '90 en stelde u te denken – doch niet met zekerheid te weten – dat uw ouders sinds de oprichting van de partij lid werden van MpD (p. 9). U verklaarde dat uw ouders militanten en leden waren van MpD en actief waren in het verdedigen van de waarden van MpD (p. 9). U voegde hier aan toe dat uw vader het meest actief was binnen MpD en de partij financieel steunde (p. 9-10). Uw familieleden zouden ook meegewerkt hebben aan (verkiezings)campagnes (p. 9-10). Gevraagd of uw ouders een functie hadden binnen MpD verklaarde u niet te weten of uw vader mogelijks een functie uitoefende binnen MpD (p. 9). Uw zus oefende alvast geen functie uit (p. 10). Gevraagd wat uw vader precies deed voor MpD verklaarde u dit niet te weten en u zegt niet goed op de hoogte te zijn van hun politieke activiteiten omdat u grotendeels in Portugal woonde (p. 10). Gevraagd welke precieze activiteiten uw vader had voor de partij kwam u niet verder dan te stellen dat hij financiële steun gaf en dat hij activiteiten had die u niet in detail kan beschrijven (p. 10). **Er kan dan ook vastgesteld worden dat noch uw zus, noch uw ouders een doorgedreven politiek profiel hebben.**

Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat Jorge Carlos Fonseca, die de huidige president van Kaapverdië is, in 2011 verkozen werd in de presidentsverkiezingen en dat hij behoort tot de politieke partij MpD. In maart 2016 won het MpD ook de parlementaire verkiezingen Deze vaststellingen relativeren in ernstige mate de toekomstige vervolgingen die u beweert te vrezen vanwege de (voormalig aan de macht zijnde) partij, PAICV (p. 22).

Wat betreft uw sympathie voor de burgerbewegingen Cordá Monte Cará en MAC#114, en uw 2 activiteiten voor deze bewegingen meer bepaald een manifestatie van Cordá Monte Cará op 3 december 2014 en een manifestatie van MAC#114 op 30 maart 2015 (p. 10) kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u stopte met de burgerbeweging Cordá Monte Cará te volgen en herhaaldelijk gevraagd wanneer u uw interesse verloor in Cordá Monte Cará verklaarde u respectievelijk het zich niet meer te herinneren en het niet te kunnen preciseren (p. 13). Bovendien verklaarde u achtereenvolgens niet te weten of Cordá Monte Cará vandaag de dag nog steeds actief is (p. 13) en te denken dat Cordá Monte Cará momenteel niet meer actief is (p. 13). U voegde hier aan toe niet te weten of de beweging vandaag nog altijd bestaat, niet te weten of ze van activiteiten veranderden, niet te weten of de beweging intussen van naam veranderde en niets te weten (p. 14). Naast Milanka Vera Cruz kon u daarenboven geen andere bestuursleden of belangrijke personen in de beweging benoemen (p. 13). Wat betreft uw deelname aan een manifestatie van MAC#114 verklaarde u niet te weten waarvoor de naam "MAC#114" staat en niet te weten wat de burgerbeweging – naast die ene manifestatie – voor andere activiteiten had (p. 15). U verklaarde niets te weten over andere manifestaties van MAC#114 en te denken dat de burgerbeweging MAC#114 momenteel niet meer bestaat (p. 15). U kon noch de oprichters noch bestuursleden van MAC#114 bij naam noemen (p. 15). **U kan aldus geen doorgedreven profiel bij de burgerbewegingen aantonen.** U verklaarde eveneens dat de burgerbewegingen apolitiek zijn (p. 13), geen banden hebben met politieke partijen en/of oppositiepartijen (p. 16), niet verboden werden door de Kaapverdise autoriteiten (p. 16) en dat iedereen welkom was ongeacht de politieke achtergrond en dat politieke kwesties niet binnen de beweging gebracht dienden te worden (p. 11). Bovendien blijkt uit informatie daterend van 3 februari 2018 waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat de burgerbewegingen, waaronder Cordá Monte Cará en MAC#114 in stilte en vergetelheid verzonken zijn. Milanka Vera Cruz, een van de grondleggers van Cordá Monte Cará studeert momenteel een licentie in de rechten aan de universiteit van Midelo. Wat betreft MAC#114 blijkt dat zij na de manifestatie van 30 maart [2015 nvdr] hun doel hebben bereikt en dat de activisten aldus geopteerd hebben voor een pauze. Ook hier wordt gesteld dat het om niet-partijgebonden burgerbewegingen gaat die zich niet met partijpolitieke kwesties bemoeien. Verschillende prominenten van de burgerbewegingen komen aan het woord en maken melding van een gebrek aan collectief bewustzijn in de Kaapverdise maatschappij als reden van de teloorgang van de bewegingen. Nergens wordt melding gemaakt van enige vervolging van de leden vanwege de autoriteiten noch in het algemeen noch om de teloorgang van de burgerbewegingen te staven.

Verder dient te worden vastgesteld dat de elementen die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u in 2016 naar Portugal reisde onder meer omwille van de politieke vervolgingen uitgaande van PAICV (p.7).

U verklaarde dat u in verband werd gebracht met de politieke partij van uw ouders, MpD (p.10), dat u zich beperkt voelde in uw professionele activiteiten (p. 13), dat u in uw beroepsleven beperkt werd door regeringsdruk (p. 13), dat uw deelname aan de manifestaties een negatieve impact had op uw leven (p. 14), dat jullie geblokkeerd werden door de regering (p. 15), dat het leven van uw vader als politiek activist een negatieve invloed had op uw familie (p. 17), dat u de moeilijke omstandigheden beschouwt als politieke vervolging (p. 19) dat uw leven in gevaar is (p. 22) en dat u de deelname van uw vader aan politiek en uw deelname aan de burgerbewegingen kwalijk wordt genomen (p. 19). U preciseerde dat uw vader enkele jaren geleden – toen het PAICV aan de macht was – tijdens een verkiezingsperiode bedreigd werd met een mes (p. 19), u verklaarde dat de bankrekening van het bouwbedrijf van uw vader in 2014 geblokkeerd werd omdat hij volgens het departement financiën nog schulden diende te betalen (p. 15), u stelde dat de tandkliniek van uw zus, T.D.F., haar facturen met vertraging werden terugbetaald door de sociale zekerheid (p. 17 en 18) en dat de tandkliniek waar u vennoot in was in 2011 geen goedkeuring kreeg van de sociale zekerheid (p. 17). **Echter, vooreerst dient besloten te worden dat u de door u aangehaalde problemen enkel op basis van vermoedens en veronderstellingen typeert als politieke vervolging.** Wat betreft de blokkering van de rekening van uw vaders bouwbedrijf verklaarde u dat hij volgens het departement financiën nog schulden diende te betalen (p. 16) doch dat hij in werkelijkheid steeds zijn belastingen betaalde (p. 16). U voegde hier aan toe dat uw vader op deze manier door PAICV verplicht werd op pensioen te gaan in 2014 (p. 17). Wanneer u echter gevraagd werd naar bewijzen van de boycot van uw vaders bedrijf verklaarde u die niet te hebben (p. 16). U maakte evenmin melding van getuigenissen die uw visie kunnen ondersteunen. Terzijde kan opgemerkt worden dat uw vader ten tijde van zijn verplicht pensioen in 2014 minimum 69 jaar oud was (p. 17). Wat betreft de problemen die uw zus kende sinds ze in 2009 eigenaar was van een tandkliniek op São Vicente beweert u slechts dat de sociale zekerheid – waartoe zij toegelaten was - de facturen te laat terugbetaalde waardoor ze in de financiële problemen kwam en in 2014 besloot de boeken neer te leggen (p. 21). U linkt, wederom zonder enige bewijzen noch getuigenissen de vertraagde terugbetalingen aan politieke vervolging. Wat betreft uw bewering dat de tandkliniek waar u vennoot van was in 2011 in São Antão onterecht geen goedkeuring verkreeg van de sociale zekerheid en in 2011 noodgedwongen opgedoekt moest worden wegens het hieruit voortvloeiende gebrek aan financiële middelen blijkt wederom dat uw bewering dat de Kaapverdische autoriteiten behorende tot de PAICV hier achter zaten enkel gestoeld is op boude beweringen waarvan u geen bewijzen kan voorleggen. U legt in dit verband een brief van de sociale zekerheid waarin staat dat jullie niet in orde waren met de tandkliniek en een boete moesten betalen. U verklaart dat u verweten werd dat u geen verzoek tot aansluiting bij de sociale zekerheid indiende doch dat u meermaals een verzoek indiende waarop u geen antwoord kreeg doch intussen wel een brief ontving dat jullie in overtreding waren (p. 20). U kan echter niet hard maken dat deze administratieve dwalingen veroorzaakt werden door de politieke affiliatie van uw familieleden en/of door uw sympathie voor de burgerbewegingen. Gevraagd "Waarom linkt u problemen met de bedrijven van uw familie met zekerheid aan politieke vervolging? Waarom bent u zeker dat u omwille van uw deelname aan 2 manifestaties en uw vaders politieke affiliatie problemen kende in Kaapverdië?" (p. 21) repliceert u slechts "Ik ken de mentaliteit van de mensen, ik weet hoe de politieke activiteiten van PAICV mensen tot extreme handelingen dwongen" (p. 22). U verzandt bijgevolg wederom in algemeenheden en beschuldigingen die u noch door materiële bewijzen noch door geloofwaardige en onderbouwde verklaringen kan staven. **Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de door u aangehaalde oorzaak van uw persoonlijke problemen kan niet aangenomen worden dat deze pesterijen voldoende ernstig van aard zijn om een noodzaak aan internationale bescherming te ondersteunen. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. In casu is dit niet het geval.**

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat de door u uiteengezette persoonlijke problemen, meer bepaald de problemen die uw familie kende in het bedrijfsleven, dateren van 2011 en 2014. Uw vader zou daarnaast jaren geleden tijdens een verkiezingsperiode eenmaal bedreigd zijn met een mes. Hoewel u beweerde tot september 2016 onafgebroken in Kaapverdië verbleven te hebben maakte u geen melding van problemen die zich na 2014 zouden hebben voorgedaan. Gevraagd of uw vader, die zich in Kaapverdië bevindt, actueel nog problemen heeft in zijn land van herkomst verklaarde u het niet te weten (p. 20).

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen geen concrete aanwijzingen bevatten waaruit blijkt dat u actueel gezocht zou worden door de Kaapverdise autoriteiten – intussen bovendien van MpD-signatuur.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Wat betreft het door u neergelegde Kaapverdisch paspoort (nr. J055733) op naam van R. D. F. uitgereikt op 9 januari 2004 en geldig tot 8 januari 2009 door de Kaapverdise ambassade te Lissabon en op 5 februari 2010 te São Vincente verlengd tot 5 februari 2015, (het door u neergelegde Kaapverdisch paspoort (nr. J467318) op naam van R. D. F. uitgereikt op 3 februari 2016 te São Vincente en geldig tot 2 februari 2021, het door u neergelegde Kaapverdisch rijbewijs (nr. B-15945) op naam van R. D. F. uitgereikt op 10 november 2004 te Ilha de São Vincente, (de door u neergelegde Kaapverdise sociale zekerheidskaart (nr. 12021216) op naam van R. D. F. uitgereikt door INPS (s.d.), de door u neergelegde (Portugese) cartão de identidade op naam van R. D. F. betreffende het academiejaar 1989-1990 uitgereikt in 1989 (s.l.), de door u neergelegde Kaapverdise identiteitskaart (nr. 260953) op naam van R. D. F. uitgereikt op 23 september 2011 te Ribeira Grande en de door u neergelegde Portugese identiteitskaart (nr. 11510923) op naam van D. A. D. uitgereikt op 29 mei 1989 te Lissabon en, kan slechts opgemerkt worden dat deze documenten uw identiteit en nationaliteit aantonen alsook de identiteit en nationaliteit van uw familieleden waaraan echter geenszins getwijfeld wordt. Wat betreft de door u neergelegde foto van uzelf bij een manifestatie van de burgerbeweging MAC#114 kan slechts gezegd worden dat uw aanwezigheid op deze manifestatie niet betwijfeld wordt doch geen aanleiding geeft om voorgaande beslissing te wijzigen.

Wat betreft het door u neergelegde Portugees belastingdocument (fiscaal nummer 166113409) op naam van D. A. D. uitgereikt op 2 november 1982, de door u neergelegde brief die door u gestuurd werd om opheffing van de tandkliniek in São Vincente te bewerkstelligen, het door u neergelegde contract van registratie/ oprichting van de tandkliniek in São Antão en de door u neergelegde inschrijving van het bedrijf van tandkliniek kan slechts gezegd worden dat deze documenten de professionele activiteiten van u en uw familieleden staven doch voorgaande bevindingen niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 10 september 2018 in een enig middel, de schending aan van artikelen 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980.

2.1.2. Verzoekster stelt dat waar de commissaris-generaal de laattijdigheid van de aanvraag opwerpt, dit *in casu* niet als tegenindicatie van de geloofwaardigheid van haar vraag om internationale bescherming kan worden weerhouden. Verzoekster stelt dat ze haar land van herkomst heeft verlaten uit vrees voor vervolging aldaar. *“Haar nationale autoriteit hadden haar leven alsmede het leven van heel haar familie onleefbaar. Ze werden slachtoffer van pesterij en de nationale autoriteiten zorgden ervoor dat ze zich financieel niet ontplooiën. Ze werden ze op alle gebieden gediscrimineerd en dit alles zorgde voor faillissement van al hun ondernemingen. Verzoekster verliet haar land van herkomst en de voormelde omstandigheden en ze kwam vervolgens in Portugal waar ze de mogelijkheid had om een verblijfsrecht te bekomen zonder een asielpprocedure. Ze kreeg een verblijfsrecht waarmee ze kon werken en haar leven zorgeloos in Europa opbouwen. Verzoekster werd echter verbaasd toen ze enkele dagen geleden door de politie werd opgepakt wegens valsheid in geschriften. Verzoekster zou een valse of vervalste Portugees verblijfsdocument bezitten. Verzoekster werd dan voor de eerste keer bedreigd met een repatriëring naar haar land van herkomst. Ze heeft op dat moment asiel gevraagd omdat ze geen andere bescherming meer had.”*

Verzoekster houdt vol dat haar ouders *“weldegelijk een politiek profiel”* hadden en zij *“de politieke partij financieel steunden”* en *“de ganse familie meehielp bij campagne en bij andere activiteiten van de kwestieuze politieke partij”*. Het loutere feit dat verzoekster niet wist welk de precieze functie de ouders uitoefenden kan niet voldoende zijn om de politieke profiel van de ouders in vraag te stellen.

Verzoekster meent dat ze wel coherente en plausibele informatie over de betrokkenheid van haar ouders bij de MPD heeft gegeven en in de bestreden beslissing werd de aangehaalde financiële steun van de ouders van verzoekster aan deze politieke partij niet betwist, noch heeft de commissaris-generaal enig voorbehoud geformuleerd over het feit *“dat de familie meehielp bij activiteiten van de partij”*. Verzoekster meent ook dat niet is omdat de MPD in 2011 aan de macht kwam toen huidige president van de Kaapverdische Eilanden, Torge Carlos Fonseca, de presidentsverkiezingen won en in 2016 ook de parlementaire verkiezingen won dat dit verzoeksters vrees voor vervolging zou aantasten. *“Dit betekent evenmin dat verzoekster en haar familie steunt en bescherming van hun nationale autoriteiten zullen krijgen”*. Verzoekster stelt dat de *“verkiezingen waarover de commissaris generaal [het] heeft dateren van een paar jaren geleden”* en meent dat de commissaris generaal niet verwijst naar *“een actuele situatie”* zodat dit *“niet voldoende zijn om zonder twijfel te stellen dat verzoekster geen risico meer zou lopen in geval van terugkeer naar haar land van herkomst”*.

Verzoekster is het niet eens met de commissaris generaal waar hij stelt *“dat de door verzoekster aangehaalde problemen enkel op basis van veronderstellingen als politieke vervolging getypeerd zouden zijn. (...) In tegenstelling tot wat de commissaris generaal beweert hebben de door verzoekster aangehaalde problemen wel een politiek karakter. Verzoekster heeft tijdens haar verhoor duidelijk uitgelegd dat haar ouders politiek actief waren, Haar vader ondersteunde de partij financieel. De meerwaarde die de vader van verzoekster voor de politieke partij betekende was minstens financieel. Het is precies aan het financiële aspect van zijn leven dat hij door de oppositiepartij aangevallen werd. Zijn bron van inkomen werd aangetast zodat hij zijn politieke partij financieel niet langer kon steunen. De verklaringen van verzoekster daarover zijn coherent en zeer plausible rekening houdend met de gewoonten van haar land van herkomst. Gelet op het voorgaande dient men vast te stellen dat de stelling van verzoekster niet alleen op veronderstellingen gebaseerd is”*.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoekster is als 6 jarig kind vertrokken uit de Kaapverdische Eilanden naar Parijs en pas als 24 jarige naar de Kaapverdische Eilanden teruggekeerd vanuit Portugal waar ze gestudeerd heeft.

2.3.2. De bestreden beslissing wijst er terecht op dat verzoekster pas op 3 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende en dus meerdere jaren nadat verzoekster opnieuw in Europa aankwam. Waar verzoekster stelt dat het niet noodzakelijk was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen nu ze een verblijfstitel kreeg in Portugal *“waarmee ze kon werken en haar leven zorgeloos in Europa opbouwen”*, gaat ze eraan voorbij dat verzoekster werd opgepakt met een vals of vervalst Portugees verblijfsdocument.

De vaststelling dat verzoekster valse verblijfsdocumenten liet opmaken en ook toen geen internationale bescherming heeft gevraagd, staat haaks op haar nood aan internationale bescherming. Verzoekster brengt geen geldige redenen aan die haar laattijdige verzoek om internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud in het kader van haar verzoek om internationale bescherming dat zij in 2016 Kaapverdië verliet, omdat ze (1) de Portugese nationaliteit wilde verwerven via een naturalisatieaanvraag en (2) ze in Kaapverdië politiek vervolgd werd door de partij PAICV (notities p. 7) omwille van haar ouders lidmaatschap van MPD (persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2018, (hierna: notities), p. 10) en omwille van haar betrokkenheid bij de burgerbewegingen Cordá Monte Cará en MAC#114.

2.3.4. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekster geen elementen aanbrengt die de bestreden beslissing kan weerleggen inzake haar sympathie voor de burgerbewegingen Cordá Monte Cará en MAC#114, en haar 2 activiteiten voor deze bewegingen, meer bepaald een manifestatie van Cordá Monte Cará op 3 december 2014 en een manifestatie van MAC#114 op 30 maart 2015 (notities p. 10). Aldus stelt de bestreden beslissing: *“Zo verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u stopte met de burgerbeweging Cordá Monte Cará te volgen en herhaaldelijk gevraagd wanneer u uw interesse verloor in Cordá Monte Cará verklaarde u respectievelijk het zich niet meer te herinneren en het niet te kunnen preciseren (p. 13). Bovendien verklaarde u achtereenvolgens niet te weten of Cordá Monte Cará vandaag de dag nog steeds actief is (p. 13) en te denken dat Cordá Monte Cará momenteel niet meer actief is (p. 13). U voegde hier aan toe niet te weten of de beweging vandaag nog altijd bestaat, niet te weten of ze van activiteiten veranderden, niet te weten of de beweging intussen van naam veranderde en niets te weten (p. 14). Naast Milanka Vera Cruz kon u daarenboven geen andere bestuursleden of belangrijke personen in de beweging benoemen (p. 13). Wat betreft uw deelname aan een manifestatie van MAC#114 verklaarde u niet te weten waarvoor de naam “MAC#114” staat en niet te weten wat de burgerbeweging – naast die ene manifestatie – voor andere activiteiten had (p. 15). U verklaarde niets te weten over andere manifestaties van MAC#114 en te denken dat de burgerbeweging MAC#114 momenteel niet meer bestaat (p. 15). U kon noch de oprichters noch bestuursleden van MAC#114 bij naam noemen (p. 15). U kan aldus geen doorgedreven profiel bij de burgerbewegingen aantonen. U verklaarde eveneens dat de burgerbewegingen apolitiek zijn (p. 13), geen banden hebben met politieke partijen en/of oppositiepartijen (p. 16), niet verboden werden door de Kaapverdische autoriteiten (p. 16) en dat iedereen welkom was ongeacht de politieke achtergrond en dat politieke kwesties niet binnen de beweging gebracht dienden te worden (p. 11). Bovendien blijkt uit informatie daterend van 3 februari 2018 waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat de burgerbewegingen, waaronder Cordá Monte Cará en MAC#114 in stilte en vergetelheid verzonken zijn. Milanka Vera Cruz, een van de grondleggers van Cordá Monte Cará studeert momenteel een licentie in de rechten aan de universiteit van Midelo. Wat betreft MAC#114 blijkt dat zij na de manifestatie van 30 maart [2015 nvdr] hun doel hebben bereikt en dat de activisten aldus geopteerd hebben voor een pauze”.* Verzoekster toont niet aan nauw aangesloten te zijn bij deze bewegingen nu ze de ware en actuele stand van deze burgerbewegingen niet heeft gevolgd, noch kan toelichten. De door verzoekster neergelegde foto van haarzelf op een manifestatie van de burgerbeweging MAC#114 bevestigt haar aanwezigheid op deze manifestatie doch geeft geen aanleiding om voorgaande te wijzigen.

2.3.5. De Raad stelt voorts vast dat verzoekster geen objectieve gegevens neerlegt die kunnen aantonen dat haar vader destijds werd gehinderd in zijn economische activiteiten omwille van politieke moeilijkheden. Nog daargelaten dat het PAICV niet langer aan de macht is (zie de informatie toegevoegd aan het administratief dossier), blijft verzoekster bijzonder vaag over de problemen van haar vader (notities, p. 19). Bovendien zijn de problemen met de PAICV gedateerd en was verzoeksters vader in 2014 al minstens 69 jaar oud toen hij verplicht werd met pensioen te gaan (notities p. 17). Verzoekster legt ook ter terechtzitting geen elementen neer die kunnen aantonen dat haar vader systematisch en ingrijpend werd gehinderd en gediscrimineerd (notities, p. 15). Hetzelfde geldt voor verzoekster en haar zus inzake de vermelde problemen van de tandkliniek van verzoeksters zus, T.D.F., waar haar facturen beweerdelijk met vertraging werden terugbetaald door de sociale zekerheid (notities p. 17 en 18) en de tandkliniek waar verzoekster zelf vennoot was in 2011 maar waarvoor geen goedkeuring gekregen werd van de sociale zekerheid (notities p. 17). Verzoekster kan beweren dat ze op alle gebieden gediscrimineerd werden en *“dit alles zorgde voor faillissement van al hun ondernemingen”* doch dit blijven beweringen. Uit de feiten kan geen vervolging blijken die verzoekster ertoe moest aanzetten het land te verlaten.

De Raad betwist de echtheid niet van het neergelegde Portugees belastingdocument (fiscaal nummer 166113409) op naam van D. A. D. uitgereikt op 2 november 1982, de neergelegde brief die werd gestuurd inzake de opheffing van de tandkliniek in São Vicente, het neergelegde contract van registratie/ oprichting van de tandkliniek in São Antão en de neergelegde inschrijving van het bedrijf van tandkliniek. Indien deze documenten de professionele activiteiten van verzoekster en haar familieleden bevestigen, kan hieruit geen vervolging blijken noch redenen om voorgaande bevindingen te wijzigen. Op de vragen waarom verzoeker haar *“problemen met de bedrijven van uw familie met zekerheid aan politieke vervolging”* verbindt, en *“Waarom bent u zeker dat u omwille van uw deelname aan 2 manifestaties en uw vaders politieke affiliatie problemen kende in Kaapverdië?”* (notities p. 21) antwoordt verzoekster nietszeggend *“Ik ken de mentaliteit van de mensen, ik weet hoe de politieke activiteiten van PAICV mensen tot extreme handelingen dwongen”* (notities p. 22). Verzoekster blijft bij vage beweringen.

2.3.6. Verzoekster meent nog *“dat het niet is omdat de MPD in 2011 aan de macht kwam toen huidige president van de Kaapverdische Eilanden, Torge Carlos Fonseca, de presidentsverkiezingen won en in 2016 ook de parlementaire verkiezingen won dat dit verzoeksters vrees voor vervolging zou aantasten”*. Echter nog daargelaten dat verzoekster geen politiek engagement aantoon, blijkt uit haar verklaringen dat de door haar voorgehouden problemen dateren van 2011 en 2014. Ze blijkt niet te beseffen dat ze bezwaarlijk kan volhouden dat ze omwille van haar ouders lidmaatschap van MPD (notities p. 10) problemen kan hebben wanneer de president van de Kaapverdische Eilanden tot deze partij behoort alsook een deel van het parlement. Het is niet aan de commissaris-generaal om het tegendeel te bewijzen. Verzoekster kan niet aantonen dat haar beweerde problemen en economische discriminatie die dateren van voor 2014, een vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet uitmaken, en dus dermate systematisch en ingrijpend waren dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk werd.

2.3.7. De door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande niet in andere zin wijzigen. Verzoekster legt meerdere documenten neer die haar identiteit en nationaliteit aantonen. Deze worden niet betwist, evenmin als de identiteit en nationaliteit van haar familieleden. Het betreffen het Kaapverdisch paspoort (nr. J055733) op naam van R. D. F. uitgereikt op 9 januari 2004 en geldig tot 8 januari 2009 door de Kaapverdische ambassade te Lissabon en op 5 februari 2010 te São Vicente verlengd tot 5 februari 2015, het Kaapverdisch paspoort (nr. J467318) op naam van R. D. F. uitgereikt op 3 februari 2016 te São Vicente en geldig tot 2 februari 2021, het Kaapverdisch rijbewijs (nr. B-15945) op naam van R. D. F. uitgereikt op 10 november 2004 te Ilha de São Vicente, de Kaapverdische sociale zekerheidskaart (nr. 12021216) op naam van R. D. F. uitgereikt door INPS (s.d.), de (Portugese) cartão de identidade op naam van R. D. F. betreffende het academiejaar 1989-1990 uitgereikt in 1989 (s.l.), de Kaapverdische identiteitskaart (nr. 260953) op naam van R. D. F. uitgereikt op 23 september 2011 te Ribeira Grande en de Portugese identiteitskaart (nr. 11510923) op naam van D. A. D. uitgereikt op 29 mei 1989 te Lissabon.

2.3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK